

The Role of Writing in the Book of Esther

Hindy Najman
University of Oxford

Text 1: Esther 1:22

וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל־כָּל־מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אֶל־מְדִינָה וּמְדִינָה פְּכֻתָּבָה וְאֶל־עַם וְעַם כָּל־שׂוֹנוֹ לְהִיזוֹת כָּל־אִישׁ שַׂרְר כְּבִיתוֹ וּמִדְבָּר כָּל־שׂוֹן עַמּוֹ: פ

Dispatches were sent to all the provinces of the king, to every province in its own script and to every nation in its own language, that every man should wield authority in his home and speak the language of his own people.

Text 2: Esther 9:29-32

²⁹ וַתִּכְתֹּב אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה בַת־אַבִּיהַיִל וּמֶרְדֵּכַי הַיְהוּדִי אֶת־כָּל־תְּקוּף לְקוֹם אֶת אַגְרַת הַפּוּרִים הַזֹּאת הַשְּׁנִית: ³⁰ וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל־כָּל־הַיְהוּדִים אֶל־שִׁבְעַת וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה מַלְכוּת אַחַשְׁוֵרֶשׁ דְּבָרֵי שְׁלוֹם וְאַמֶּת: ³¹ לְקוֹם אֶת־יְמֵי הַפְּרִים הָאֵלֶּה בְּזִמְנֵיהֶם כַּאֲשֶׁר קִיָּם עָלֵיהֶם מֶרְדֵּכַי הַיְהוּדִי וְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה וְכַאֲשֶׁר קִיָּמוּ עַל־נַפְשָׁם וְעַל־וְרַעַם דְּבָרֵי הַצְּמֹת וְזַעֲקָתָם: ³² וּמֵאַמֵּר אֶסְתֵּר קָם דְּבָרֵי הַפְּרִים הָאֵלֶּה וְנִכְתָּב בְּסֵפֶר:

²⁹ Then Queen Esther daughter of Abihail wrote a second letter of Purim for the purpose of confirming with full authority the aforementioned one of Mordecai the Jew. ³⁰ Dispatches were sent to all the Jews in the hundred and twenty-seven provinces of the realm of Ahasuerus with an ordinance of “equity and honesty:” ³¹ These days of Purim shall be observed at their proper time, as Mordecai the Jew—and now Queen Esther—has obligated them to do, and just as they have assumed for themselves and their descendants the obligation of the fasts with their lamentations. Esth. 9:32 And Esther’s ordinance validating these observances of Purim was recorded in a scroll.

Text 3: Esther 3:21-23

²¹ בַּיָּמִים הָהֵם וּמֶרְדֵּכַי יָשָׁב בְּשַׁעַר־הַמֶּלֶךְ קֶצֶף בְּגִתָּן וְתֶרֶשׁ שְׁנֵי־סְרִיסֵי הַמֶּלֶךְ מִשְׁמֵרֵי הַסֶּף וַיִּבְקֶשׁוּ לְשַׁלַּח לְדָ בְּמֶלֶךְ אַחַשְׁוֵרֶשׁ: ²² וַיִּזְדַּע הַדְּבָר לְמֶרְדֵּכַי וַיִּגַּד לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר לְמֶלֶךְ בְּשֵׁם מֶרְדֵּכַי: ²³ וַיִּבְקֶשׁ הַדְּבָר וַיִּמְצָא וַיִּתְּלוּ שְׁנֵיהֶם עַל־עֵץ וַיִּכְתֹּב בְּסֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ: פ

²¹At that time, when Mordecai was sitting in the palace gate, Bigthan and Teresh, two of the king’s eunuchs who guarded the threshold, became angry, and plotted to do away with King Ahasuerus. ²² Mordecai learned of it and told it to Queen Esther, and Esther reported it to the king in Mordecai’s name. ²³ The matter was investigated and found to be so, and the two were impaled on stakes. This was recorded in the book of annals at the instance of the king.

Text 4: Esther 6:1-2

¹ בלילה ההוא נדדה שנת המלך ויאמר להביא את ספר הזכרונות דברי הימים ויהיו נקראים לפני המלך: ² וימצא כתוב אשר הגיד מרדכי על-בגתנא ותרש שני סריסי המלך משמרי הסף אשר בקושו לשלח יד במלך אחשוורוש:

¹ That night, sleep deserted the king, and he ordered the book of records, the annals, to be brought; and it was read to the king. ² There it was found written that Mordecai had denounced Bigthana and Teresh, two of the king's eunuchs who guarded the threshold, who had plotted to do away with King Ahasuerus.

Text 5: Esther 3:12-13

¹² ויקראו ספרי המלך בתדוש הראשון בשלושה עשר יום בו ויפתב ככל-אשר-צוה המן אל אחשדרפני-המלך ואל-הפחזות אשר | על-מדינה ומדינה ואל-שרי עם ולעם מדינה ומדינה ככתבה ועם ולעם פלשונו בלשם המלך אחשוורוש נכתב ונתתם בטבעת המלך: ¹³ ונשלחו ספרים ביד הרצים אל-כל-מדינות המלך להשמיד להרג ולאבד את-כל-היהודים מנער ועד-זקן טף ונשים ביום אחד בשלושה עשר לתדוש שנים-עשר הוא-תדוש אדר ושללם לבוז:

¹² On the thirteenth day of the first month, the king's scribes were summoned and a decree was issued, as Haman directed, to the king's satraps, to the governors of every province, and to the officials of every people, to every province in its own script and to every people in its own language. The orders were issued in the name of King Ahasuerus and sealed with the king's signet. ¹³ Accordingly, written instructions were dispatched by couriers to all the king's provinces to destroy, massacre, and exterminate all the Jews, young and old, children and women, on a single day, on the thirteenth day of the twelfth month—that is, the month of Adar—and to plunder their possessions.

Text 6: Esther 9:20-22

²⁰ ויכתב מרדכי את-הדברים האלה וישלח ספרים אל-כל-היהודים אשר בכל-מדינות המלך אחשוורוש הקרובים והרחוקים: ²¹ לקיים עליהם להיות עושים את יום ארבעה עשר לתדוש אדר ואת יום-חמשה עשר בו בכל-שנה ושנה: ²² פנים אשר-נחזו בהם היהודים מאזיביהם והחדש אשר נהפך להם מגיון לשמחה ומאכל ליום טוב לעשות אותם ימי משתה ושמחה ומשלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים:

²⁰ Mordecai recorded these events. And he sent dispatches to all the Jews throughout the provinces of King Ahasuerus, near and far, ²¹ charging them to observe the fourteenth and fifteenth days of Adar, every year— ²² the same days on which the Jews enjoyed relief from their foes and the same month which had been transformed for them from one of grief and mourning to one of festive joy. They were to observe them as days of feasting and merrymaking, and as an occasion for sending gifts to one another and presents to the poor.

Text 7: Esther 9:29

29 וְתָכַתֵּב אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה בַת־אַבִּיחַיִל וּמֶרְדֵּכַי הַיְהוּדִי אֶת־כָּל־תִּקְוַף לְקִיּוֹם אֶת אַגְרַת הַפּוּרִים הַזֹּאת הַשְּׁנִיָּת:

29 Then Queen Esther daughter of Abihail wrote a second letter of Purim for the purpose of confirming with full authority the aforementioned one of Mordecai the Jew.

Text 8: Esther 9:1

וּבַשָּׁנִים עָשָׂר חָדָשׁ הוּא־תִּזְדַּשׁ אֲדָר בְּשִׁלּוּשָׁה עָשָׂר יוֹם בּוֹ אֲשֶׁר הִגִּיעַ דְּבַר־הַמַּלְחָה וְדָתוֹ לְהַעֲשׂוֹת בַּיּוֹם אֲשֶׁר שָׁבְרוּ אֲבוֹתֵי הַיְהוּדִים לְשָׁלוֹט בָּהֶם וּנְהַפְּוֹה הוּא אֲשֶׁר יִשְׁלְטוּ הַיְהוּדִים הַמָּה בְּשָׂאִיָּהֶם:

And so, on the thirteenth day of the twelfth month—that is, the month of Adar—when the king’s command and decree were to be executed, the very day on which the enemies of the Jews had expected to get them in their power, the opposite happened, and the Jews got their enemies in their power.

Text 9: Esther 4:13-17

13 וַיֹּאמֶר מֶרְדֵּכַי לְהִשָּׁיב אֶל־אֶסְתֵּר אֶל־תְּדַמִּי בְּנַפְשִׁי לְהַמְלִיט בֵּית־הַמַּלְחָה מִכָּל־הַיְהוּדִים: 14 כִּי אִם־הִסְתַּרְשׁ תִּסְתַּרִּישִׁי בְּעֵת הַזֹּאת רָנוּחַ וְהִצְלָה יַעֲמוּד לַיְהוּדִים מִמְּקוֹם אַחֵר וְנָאֵת וּבֵית־אָבִיו תִּאבְדּוּ וְגַם יוֹדֵעַ אִם־לָעֵת כָּזֹאת תִּגָּעַתְּ לְמַלְכוּת: 15 וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר לְהִשָּׁיב אֶל־מֶרְדֵּכַי: 16 לָךְ כְּנֹס אֶת־כָּל־הַיְהוּדִים הַנִּמְצָאִים בְּשׁוּשַׁן וְצוּמוּ עָלַי וְאֶל־תִּאֲכְלוּ וְאֶל־תִּשְׁתּוּ שְׁלֹשַׁת יָמִים לַיְלָה וַיּוֹם גַּם־אֲנִי וְנַעֲרֹתַי אֲצוּם כָּן וּבָכֹן אָבוּא אֶל־הַמַּלְחָה אֲשֶׁר לֹא־כָדַת וְכֹאֲשֶׁר אָבְדַתִּי אָבְדַתִּי: 17 וַיַּעֲבֹר מֶרְדֵּכַי וַיַּעַשׂ כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוְּתָהּ עָלָיו אֶסְתֵּר: 8

13 Mordecai had this message delivered to Esther: “Do not imagine that you, of all the Jews, will escape with your life by being in the king’s palace. 14 On the contrary, if you keep silent in this crisis, relief and deliverance will come to the Jews from another quarter, while you and your father’s house will perish. And who knows, perhaps you have attained to royal position for just such a crisis.” 15 Then Esther sent back this answer to Mordecai: 16 “Go, assemble all the Jews who live in Shushan, and fast in my behalf; do not eat or drink for three days, night or day. I and my maidens will observe the same fast. Then I shall go to the king, though it is contrary to the law; and if I am to perish, I shall perish!” 17 So Mordecai went about [the city] and did just as Esther had commanded him.